

βαιωθῶμεν ὅτι πραγματικῶς εἰς οὐδὲν μέρος τῆς Ἀμερικῆς ἢ τῶν νήσων τῆς Πολυνησίας ὑπάρχουσιν.

α Οὐδέναι χειμάρρον ἢ ῥύακα ἐκβάλλοντα εἰς τὴν θάλασσαν εὗρον ἐν Γαλαπάγαις. Τὸ ἐκ τῶν βροχῶν καταπίπτον ὕδωρ δὲν καταρρέει εἰσέτι ἢ μέχρι τῶν ὁρίων τῆς βλαστήσεως, ὅπου ὡσαύτως περιορίζεται καὶ ἡ συσσωρευομένη γῆ· καθότι τὸ ἕδαφος τῶν χαμηλοτέρων μερῶν, εὐρισκόμενον ἐν τῇ πρωτοτύπῳ εἰσέτι καταστάσει, ἀπορροᾷ τὰ ὕδατα καὶ δὲν ἀρίνει αὐτὰ νὰ καταρρεύσωσι. Μόνον ἐν τῇ Φλωριανῇ νήσῳ, ἀνω τοῦ παραλίου Βλακ-Βράχου, εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἐνὸς ὡς ἐγγιστα μιλίου, εὐρίσκει τις ὕδωρ, ὃ συλλεγόμενον εἰς πύθους ὑπὸ τῶν κήποθιπῶν χρησιμεύει εἰς τὰς καθημερινὰς αὐτῶν ἀνάγκας.

β Ἡ ἔλλειψις αὕτη τῶν ῥυάκων καὶ χειμάρρων ἐν ταῖς Γαλαπάγαις νήσοις ἀποδεικνύει ἔτι μᾶλλον ὅτι εἰσὶ νεωτέρας γεννήσεως, διότι εἰς τὰς νήσους ἀρχαίας γεννήσεως, ὅποῖαι αἱ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μαρκισίων καὶ Σανθόβικων, εὐρίσκονται ῥυάκες καταρρέοντες μέχρι τῆς θαλάσσης, οὐδέποτε σχεδὸν ξηραίνοντο, καὶ πολλάκις μεταβαλλόμενοι εἰς ἀληθεῖς χειμάρρους. Αἱ ἐπὶ τῶν Γαλαπάγων νήσων καταπίπτουσιν βροχαὶ περιορίζονται ἐνίοτε ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ τῶν πλευρῶν τῶν βουνῶν, χωρὶς νὰ ἐκταθῶσι ποσὸς εἰς τὰ παράλια μέρη καὶ τὸν ὄρμον. Τὸ αὐτὸ ἀτμοσφαιρικὸν φαινόμενον παρετηρήσαμεν συνεχῶς καὶ εἰς τὰς τῶν Σανθόβικων νήσους, ὅπου πολλάκις ἴδομεν ῥαγδαίαν βροχὴν πίπτουσαν ἐπὶ τῶν βουνῶν, ἐνθ' οὐδεμίᾳ κἂν σταγὼν ὕδατος ἐπιπτεν ἐν τῷ λιμένι Χονολουλού ἢ ἐν τῷ πλοίῳ ἡμῶν. Τὸ ὕδωρ τῶν βροχῶν τούτων καταπίπτον ξηραίνεται, ὡς λέγουσιν οἱ νῆπται, ἢ κάλλιον εἰπεῖν, μετασχηματίζεται εἰς ἀτμὸν καὶ ἐξαφανίζεται διὰ τῆς ἐξατμίσεως. Ὁ μετασχηματισμὸς οὗτος εἶναι πάντη ὁμοίος τοῦ συμβαίνοντος εἰς τὰς θαλασσίας ὀμίχλας τῶν ἀκτῶν τῆς Καλλιφορνίας ἢ τῆς Νέας γῆς, αἵτινες διαλύονται καὶ ἀφανίζονται διὰ τῆς ἀντανάκλασεως τοῦ θερμαντικοῦ τῶν ἀκτῶν.

γ Καὶ αἱ κοραλιώδεις νῆσοι δίδουσιν ὡσαύτως ἀφορμὴν εἰς περιέργους παρατηρήσεις. Αὗται ἀνυψοῦνται ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης μέχρι τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, ὅτε παύουσιν αὐξάνουσαι καθέτως, ἀλλ' ἐκτείνονται ὀριζοντίως ἀποτελοῦσαι μικρὰς ὑψάλους σχηματιζομένας ἐκ τῶν λειψάνων τῶν κοραλίων τῶν παρὰ τῶν κυμάτων καταβριπτομένων καὶ ἀκαταπαύστως ἐπισωρευομένων, οὕτως ὥστε αἱ ὑψαλοὶ ἀνυψώμεναι ἔτι μᾶλλον ἀποτελοῦσιν ἕδαρὸς τι ἀλλαχοῦ μὲν ξηρὸν καὶ ἀλλαχοῦ κάθυγρον, ἀμα δὲ καλυπτόμενοι ὑπὸ φυτῶν καὶ δένδρων ἰδιαιζόντων εἰς τὰς νήσους τούτων. Ποῖα δὲ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν; οὔτε κἂν ἀποπειρώμαι νὰ τὸ εἰπῶ, διότι καὶ ἐνταῦθα παρουσιάζεται ἡ αὐτὴ δυσκολία. Τὰ ῥεῖματα δηλονότι καθὼς καὶ οἱ ἄνεμοι διευθύνονται συνήθως εἰς ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, καὶ ἐν Ἀμερικῇ οὐδὲν τοιαύτης φύσεως δένδρον ὑπάρχει, διότι ταῦτα δὲν εὐρίσκονται ἢ ἐπὶ μόνον τῶν κοραλιειδῶν νήσων. »

Ἀναγνωσθεὶς τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Ἀκαδημίας, ὁ φυσιοδίφης Κ. Μίλντος Ἐδουάρδος ἀντέτεινε τὰδε·

α Εἰς τι τῶν πονημάτων μου περὶ τῆς γεωγραφικῆς διατάξεως τῶν ὀστρακοδέρμων, ὑποβληθὲν πρὸ εἴκοσι σχεδὸν ἐτῶν εἰς τὴν ἀκαδημίαν ταύτην (Mémoire sur la distribution géographique des céta-cés, par M. Milne Edwards dans les Annales des Sciences naturel. 1832, 2e série T. X. p. 429), ἀπέδειξα ὅτι τὰ ζωολογικὰ τῶν Γαλαπάγων νήσων εἶδη οὐδὲ ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Ἀμερικῆς, οὐδὲ ἀπὸ ἄλλας νῦν ὑπαρχούσας γαίας, κειμένας πρὸς ἀνατολὰς ἢ πρὸς δυσμὰς τοῦ ἀρχιπελάγους τούτου πηγάζουσι, καὶ ὅτι ἐπομένως τὰ ἐν αὐταῖς ζῶα ἀποτελοῦσιν ὅλως εἰδικὴν τινα διάταξιν. Νεώτεροι δὲ παρατηρήσεις διαφόρων φυσιοδίφων καὶ περιηγητῶν ἐπιβεβαιοῦσιν ἔτι μᾶλλον, ὡς βλέπετε, αὐτὸ τοῦτο. Ἐπομένως φρονῶ ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος νῆσοι δὲν εἶναι νεωτέρας γεννήσεως, ὡς νομίζει ὁ Κ. Duperrey-Thouars, ἀλλὰ μᾶλλον λείψανα ἡπείρου ἢ μεγάλου τινος ἀρχιπελάγους προϋπάρχοντος ἄλλοτε εἰς τὰς θαλάσσας ταύτας, πρὸ πολλοῦ δὲ ἤδη χρόνου καταβυθισθέντος διὰ τινος κινήσεως ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω μέρους τινος τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, ὡς ἐνίοτε καὶ νῦν συμβαίνει εἰς τὰς γῶρας ἐκεῖνας.

β Ἐν τοιαύτῃ ἐπομένως ὑποθέσει τὰ ἐν Γαλαπάγαις ζῶα τε καὶ φυτὰ δὲν πηγάζουσιν ἐκ πλάσεως τινος ἐπισυμβάσης κατὰ τὰς νεωτέρας ἐποχάς, ἀλλ' ἀπεναντίας κατὰγονται ἐκ τῶν ὀλίγων ζώων ἢ φυτῶν τῶν διασωθέντων ἐν τῇ μνησθείσῃ καταστροφῇ, τῇ ἐπισυμβάσει πιθανῶ τῷ λόγῳ πρὸ τῆς ἱστορικῆς ἐποχῆς. »

Ὁ Κ. Ἐδουάρδος προσέθηκεν ἀκολουθῶς ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν τῶν ζώων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς διάταξιν, φαίνεται πιθανόν ὅτι παρουσίας οὗσεως γεωλογικὰ φαινόμενα συνέδησαν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ μεσηρῆρου ἡμισφαιρίου, καὶ ὅτι ἡ Νέα Ζελανδία καὶ αἱ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μαδαγασκάρ διεσπαρμέναι νῆσοι εἰσὶν ὡσαύτως λείψανα ἄλλης τινος ἡπείρου ἢ μεγάλου ἀρχιπελάγους, καταβυθισθέντος πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Ἀλλὰ τὰ ζητήματα ταῦτα, εἶπε, δὲν δύνανται νὰ λυθῶσιν ἕως οὐ γνωρίσωμεν ἄκριδέστερον δι' ἐπανειλημμένων παρατηρήσεων τὴν φυσικοῖστορικὴν τῶν χωρῶν ἐκείνων κατάστασιν.

I. ΑΡΚΙΓΓΑΛΛΑΣ.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΤΕΛΕΤΗ ΕΝ ΧΟΓΓΟΓΚ.

—ooo—

α Εὐρισκόμενος ἐσχάτως ἐν Χογγόγκ παρεστάθην εἰς μεγάλην ἐπικηδεῖον τελετὴν. Μία τῶν συζύγων τινος ἐκ τῶν πρώτων ἐμπόρων τῆς πόλεως ἐτάφη μεθ' ὅλης τῆς πομπῆς τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπει τὸ ἀργύριον. Ἦτο δὲ ἀληθῶς ἐκ τῶν μεγαλοπρεπεστέρων τελετῶν ὅσαι ποτὲ ἐγένοντο ἐνταῦθα. Ὅτε

μετέβην εἰς τῆς ἀποθανούσης τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς ὁποίας ἦσαν δύο φανοὶ φέροντες μέλανας καὶ γαλανοὺς χαρακτῆρας, ἡνιῶξαν εἶδος λευκῆς αὐλαίης ἵνα διαβῶ. Εἰσελθὼν δὲ εἶδον φέρετρον σχῆμα ἔχον ὅλως διάφορον τῶν ἡμετέρων, ἀλλὰ χαριέστερον, εἰ δυνατόν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς παρομοίας περιστάσεις. Ἐκεῖτο δὲ ἐκεῖνο ἐπὶ ψιάθων ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης, κεκαλυμμένον δι' ἐρυθροῦ ὑφάσματος, ἐφ' οὗ ἦτο μέγιστον ἀγγεῖον, καὶ ἄνωθεν ἐκαιε λύχνος, ἐσκεπασμένος ἐπίσης μὲ πῖλινον ἀγγεῖον ἀνεστραμμένον. Εἰς τινὰ ἄκραν, ὑποκάτω, ἔκειντο πολυάριθμοι μικραὶ ψιάλαι καὶ κυαθίσκοι, περιέχοντες ὀρύζιον καὶ τσάϊον διὰ τοὺς δαίμονας. Ἐκεῖ εὐρίσκοντο καὶ πινακίδες προγονικαί, καὶ μέγα ἀγγεῖον πῖλινον περιέχον ἀνημμένα κηρία· πλησίον δὲ αὐτῶν λύχνος. Δύο ἄνθρωποι ἀλλόκοτον ἔχοντες μορφήν, φοροῦντες χιτῶνας γλαυκοὺς καὶ λευκὰς ἀναξυρίδας, ἦσαν ὡς κεκολλημένοι ἐπὶ τοῦ τοίχου. Τὸ φέρετρον ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, φέρον τὸ σῶμα ἐστολισμένον μὲ πλουσιώτατα ἐνδύματα, καὶ ἀδιάφθορον ἕνεκα τῆς ἀσθέστου δι' ἧς εἶχεν ἀλειφθῆ. Καὶ διὰ μὲν τῆς μιᾶς τῶν χειρῶν ἡ νεκρὰ ἐκράτει ῥιπίδιον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας χαρτίον ἐφ' οὗ ἦτο γεγραμμέναι προσευχή.

» Εἰς τὸν παρακείμενον θάλαμον ἦσαν συνηγμένοι οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς ἀποθανούσης, ἄλλοι μὲν τρώγοντες, ἄλλοι δὲ πίνοντες καὶ ἄλλοι καπνίζοντες· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι γελῶντες, κρίζοντες καὶ μυρολογοῦντες. Τὸ θέαμα ἦτο ὅλως ξένον καὶ ἄξιον προσοχῆς. Ὁ ἀδελφὸς τῆς νεκρᾶς εὐχόμενος τὴν ὠραιότητα τοῦ φερέτρου καὶ τὰ δαπανηθέντα χρήματα, περὶ τῆς νεκρᾶς ὅμως οὐδεὶς λόγος. Αἱ πολυάριθμοι λαμπάδες ἐμίγνουν τὸν καπνὸν αὐτῶν μὲ τὸν καπνὸν τῶν καπνοσυρίγγων καὶ τῶν πυλῶν τῶν περιεστώτων. Ὅτε εἰσελθὼν εἰς τὴν αἶθουσαν, εἶχον τὸ ἦθος ὡς Εὐρωπαῖος ἐνώπιον τοῦ θανάτου· ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι ἦτο παράφορον, ἐγενόμην περιχαρὴς ὅσον καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς μακαρίτιδος.

» Ἀνεχώρησα ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς νεκρᾶς τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἑσπέρης καὶ ἐπανῆλθον μετὰ δύο ἡμέρας, ἀπὸ πρωῒας, ἵνα ἴδω τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰ παιδία φέροντα σάκκους καὶ ἔχοντα τὰ μέτωπα ἐπὶ τῆς κόνεως. Ἰσταντο δὲ παρὰ τοὺς πόδας προσωρινοῦ τινος βωμοῦ, ἐφ' οὗ ἦσαν τρεῖς θεότητες ἐκ χάρτου κεκαλυμμέναι διὰ γραφῶν, ἔχουσαι αἱ μὲν κόμην λευκὴν, ἡ δὲ μέλαινα.

» Ὅταν οἱ ἱερεῖς οἵτινες ἐψάλλον μὲ εἶδον ἀσχολούμενον εἰς τὸ νὰ τοὺς ζωγραφίσω, ὑπερεχάρησαν καὶ ψάλλοντες ἦλθον νὰ παρατηρήσωσι τὸ σχέδιόν μου. Συγχρόνως τότε τὰ παιδία ἐκτύπουν μὲ τὸ μέτωπόν των τὸ ἔδαφος, καὶ ἐπειδὴ ἐν ἑξ αὐτῶν, τὸ μικρότερον, ἐμάκρυνε τὰ διαστήματα τῶν κτύπων, ἐπεπλήχθη σφοδρῶς ὑπὸ τινος τῶν περιεστώτων.

» Εἰς μίαν ἄκραν τραπέζης ἐκάπνιζέ τις, εἰς ἄλλην δὲ ἐκάθητο ἱερεὺς. Εἰς τὸν κῆπον ἐφαίνοντο δύο γέροντες ὑπηρεταὶ καπνίζοντες ἀδιακόπως ὄπιον.

Δύο ἢ τρεῖς γυναῖκες ἐστέναζον ἀληθῶς λυπούμεναι· τὰ δὲ παιδία ἐφαίνοντο εὐτυχέστατα.

» Ἡ ἐπιούσα ἦτο ἡ ἐπισημοτάτη τῶν ἡμερῶν. Πυροτεχνήματα ἐξερρήγνυντο. Καὶ αἱ μὲν γυναῖκες ἐφόρου λευκὰ φορέματα πλατύτατα, εἶχον τὴν κεφαλὴν κεκαλυμμένην καὶ τοὺς πόδας γυμνοὺς ἐξ ὀλοκλήρου, οἱ δὲ ἄνδρες καὶ τὰ παιδία ἡκολούθουν φέροντες σάκκους συνεσφγισμένους περὶ τὴν ὀσφύν διὰ λευκῶν ζωνῶν.

» Ὅτε τὸ φέρετρον κατεβιβάσθη εἰς τὴν ὁδόν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μυρολόγων ἐγονυπέτησαν παρ' αὐτό, καὶ κτυποῦντες τὰς κεφαλὰς κατὰ γῆς ἐθρηνολόγουν. Μετ' αὐτοὺς δὲ ἦλθον γυναῖκες καὶ ἐπραΐζαν τὰ αὐτά. Ἐπαιζε δὲ καὶ ἡ μουσικὴ ἀδιακόπως. Ὅτε δὲ ἔπαυσε σημαίνουσα, ἐπροχώρησαν πρὸς τὸν τόπον τῆς ταφῆς. Καὶ πρῶτοι μὲν ἤρχοντο δύο φανηφόροι κρατοῦντες τοὺς δύο φανούς, δεύτεροι δὲ οἱ μουσικοὶ ὅλως λευχεύοντες, καὶ μετὰ ταῦτα τέσσαρα φορεῖα πλήρη ἄρτων· περὶ δὲ ἐβάδιζον μουσικοὶ γλαυκὰ φέροντες, καὶ τύμπανον καὶ ἄλλα θορυβώδη ὄργανα, καὶ τριάκοντα δύο ἄνδρες ῥωμαλέοι σηκόναντες ἐπὶ τῶν ὤμων δευκαὲς τραπέζας. Ἐπὶ τῶν τραπέζων τούτων ἦσαν χοῖρος ὀπτός, καὶ αἰγίδιον, καὶ πᾶν ὅ,τι ἱκανὸν νὰ δελεάσῃ τὸ στόμα οὐ μόνον τῶν θεῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, πολλάκις δυσκολωτέρων καὶ τῶν θεῶν. Μετὰ ταῦτα ἤρχοντο αἱ προγονικαὶ πινακίδες ἐπιστήμως φορούμεναι, καὶ ἔχουσαι ἐκατέρωθεν ἀνημμένα κηρία· ἔπειτα μουσικοὶ ἐνδεδυμένοι ἐρυθρὰ καὶ σημαίαν ὁμόχρωσον κρατοῦντες, ἐφ' ἧς ἦσαν χρυσοὶ καὶ λευκοὶ χαρακτῆρες. Ἐπὶ τέλους ἤρχοντο τὸ φέρετρον, οἱ μυρολόγοι, οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι.

» Τοῦ πρώτου μυρολόγου ἡ κατάστασις ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἐπειδὴ δὲν ἐδύνατο νὰ περιπατήσῃ ἐκάθητο ἐπὶ φορείου. Γυναῖκες δὲ τινες εἶχον τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑγροὺς καὶ ἐδάκρυν ἐν εἰλικρινείᾳ.

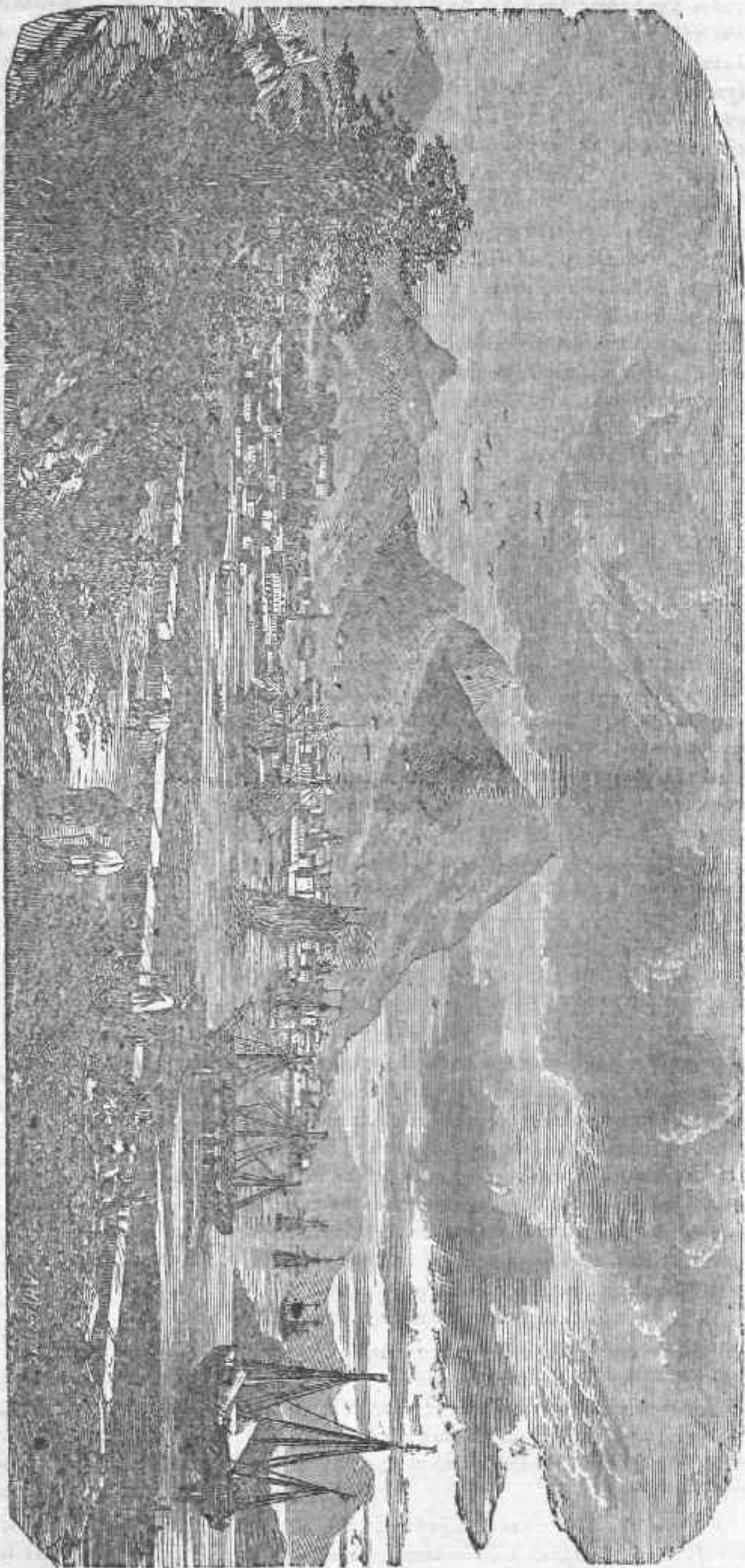
» Μετὰ πολλὰς γονυκλισίας, καὶ ἐκρήξεις πυροτεχνημάτων, ἐφθασαν πλησίον τοῦ Ταί Σίγκ Σάν, καὶ παρ' ὀλίγον ἐπιπτον ἐπὶ δύο ναυτῶν κειμένων χαμαὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἕνεκα μέθης. Ὁ λαὸς συνέρρεε πανταχόθεν ἵνα ἴδῃ διαβαίνουσιν τὴν κηδεῖαν. Διαβάντες καθ' ὅλον τὸ μήκος τὴν πόλιν, ἐφθάσαμεν πλησίον τοῦ τόπου ὅπου ἐμελλε ν' ἀποτεθῇ τὸ σῶμα, ἕως οὗ ἐτοιμασθῇ τάφος μεγαλοπρεπής.

» Τὸ φέρετρον ἐτέθη κατὰ γῆς καὶ οἱ μυρολόγοι ἐγύρισαν περὶ αὐτό. Οἱ ἱερεῖς ἐπλησίασαν καὶ οἱ λευκοὶ μουσικοὶ ἐσήμαναν πλησίον αὐτοῦ. Ἐκασαν λαμπάδας, ἐξεσφενδόμισαν πυροτεχνήματα, τῶν γλαυκῶν καὶ τῶν ἐρυθρῶν μουσικῶν οἱ τύνοι ἀντήχουν εἰς τοὺς ἀέρας, αἱ νέαι κόραι ἐκραζον, καὶ τὸ πλῆθος ἔχασκεν. Ἐπειτα ἔπαυσεν ἡ μουσικὴ καὶ ἐπλησίασαν οἱ δύο φανοί. Ἡ μουσικὴ ἤρχισεν ἐκ νέου, καὶ οἱ μυρολόγοι καὶ οἱ φανοί, καὶ αἱ προγονικαὶ πινακίδες, καὶ ἡ ἐρυθρὰ σημαία τὸ συνώδευσαν. Ἐλθόντες δὲ βραδέως εἰς ὑψωμα παρακείμενον, ἀπέθεσαν τὸν νεκρὸν ἐντὸς οἰκίας ἐπὶ τούτου προετοιμασθείσης. Καὶ οἱ μὲ ἱερεῖς ἐψάλλον, οἱ δὲ μουσικοὶ κατεσπάρασσον τὰ ὦτα τῶν ἀκούοντων.

Ἐ τοῦ νεκροῦ ἀποτε-
θέντος εἰς τὴν οἰκίαν,
οἱ μυρολόγοι ἀπέβαλον
τὰ λευκὰ ἐνδύματα καὶ
ἐπὶ πάλιν, ὁ ἀρχηγὸς
αὐτῶν ἦτο πλέον ἡσυ-
χος, ἡ δὲ μουσικὴ ἐπύ-
μαινε τὴν αὐτὴν ἤχον,
ἐναντίον τῆς συνθεσίας
τῆς Εὐρώπης, ὅπου ἡ
μουσικὴ ἐπανερχομένη
παίζει χαροποιὰ. Πέριξ
δὲ ἐμοῦ ὅλοι ἦσαν εὐ-
θυμοί, καὶ ἡσυχάζοντο
καὶ ἐγέλων.

Ἐ εἰς τὰ ἀνωτέρω
προσθέτω τὰς ἐπομένας
ὀλίγας γραμμὰς τὰς ὁ-
ποίας ἐξάγω ἐκ τοῦ πε-
ρὶ Κίνας συγγράμματος
τοῦ Κ. Ι. Οὐίλλιαμ, εἰς
συμπλήρωσιν τῆς διη-
γήσεώς μου· ὁ νεκρὸς
ἀμα μετὰ τὸν θάνατον
περιβάλλεται διὰ τῶν
λαμπροτέρων φορεμά-
των τῆς οἰκογενείας.
Ῥιπίδιον τίθεται εἰς τὴν
μίαν τῶν χειρῶν του,
καὶ χαρτίον μὲ προσηυ-
χὴν εἰς τὴν ἑτέραν. Με-
τὰ ταῦτα ἐξαπλοῦται
ἐντὸς φερέτρου τὸ ὁ-
ποῖον ὁμοιάζει κορμὸν
δένδρου· τὸ σκέπασμά
του εἶναι ἐστρογγυλι-
σμένον. Ὁ νεκρὸς τίθε-
ται ἐπὶ κραδῶν ἐξ
ἀσβεστοῦ ἢ βάμβακος.
σκεπάζεται μὲ ἀσβε-
στον, τὸ δὲ φέρετρον
κλειόμενον πανταχόθεν
καλῶς, ἀλείφεται διὰ
βερνίκης ἵνα μείνῃ ὡ-
τω μέχρι τῆς ἑξέτης-
ταυτῆς. Οἱ Κινεῖς δα-
πανῶσι ζῶντες ἐπὶ ἀ-
πειρα χρήματα εἰς ἀ-
πάκτητον φερέτρου καὶ
τῶν ἐν αὐτῷ. Τὰ δὲ
φέρετρα ταῦτα τιμῶν-
ται ἀπὸ 450 δραγμ.,
μέχρις 60 χιλιάδων.
Ὑπότις τὸ φέρετρον μέ-
νει ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς
τὴν οἰκίαν, καὶ ἐν το-
σούτῳ κτίουσι λαμπά-
δας περὶ αὐτό. Τίθεται

Ἡ πόλις Χορρήν.

δὲ εἴτε εἰς τὴν στοάν εἴτε εἰς τὴν μεγάλην αἶθουσαν, ὑπὸ οὐρανόν, εἴτε εἰς τὸν θάλαμον τῶν προγόνων, ὅπου μένει ἕως οὗ ἡ παρουσία τῆς αἰσθητικῆς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐνταριχθῶσι δεόντως τὰ πολυτιμα τὰυτα λείψανα. »

(Illustrated London News.)

ΔΥΟ ΡΩΣΙΑΕΣ

αἰχμαλῶται ἐν Κανχάσφ.

(Συνέχεια. Ἰδὲ φυλλ. 227, 228 καὶ 229.)

—ooo—

Ἡ πριγκίπισσα Άννα ἐνόμισεν ὅτι ἀπέκτησε τὴν φιλίαν τῆς Ζαϊδέτης, ἐπιστείλασα πρὸς τινὰ βῶσον ιατρὸν, καὶ ζητήσασα τὴν συμβουλὴν του περὶ τινος ἀσθενείας τῆς γυναικὸς ταύτης τοῦ Σιαμίλ. Καὶ ἐν ὅσῳ μὲν διήρκει ἡ λαθραία αὕτη θεραπεία, ἡ Ζαϊδέτα ἐφαίνετο φιλόφρων, ἀφοῦ ὁμῶς ἐθεραπεύθη, ἐπανελάβε τὴν πρώτην τῆς ἐχθροπραξίαν.

Ἐν τασούτῳ ἐφθάσαν εἰς Δαργιβέδενον οἱ δύο ἀπεσταλμένοι τοῦ πριγκίπου Δαυὶδ, ὁ Μωχαμέτης καὶ ὁ Σακάρ, καὶ τὴν ἐπιούσαν προσελήθησαν καὶ αἱ δύο αἰχμαλῶται νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν στοάν τὴν παρακειμένην εἰς τὸν θάλαμον τῶν. Παρουσιάσθη δὲ εἰς αὐτάς ὁ Μωχαμέτης, σύντροφον ἔχων καὶ τὸν ἀδελφόν του Χατζήν, καὶ τινὰ Ῥεσάν, ἀντιπρόσωπον τοῦ Σιαμίλ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἡ Ζαϊδέτα, ἡ Χάτζιο καὶ τινες ἄλλοι οἰκεῖοι τοῦ Σιαμίλ παρευρίσκοντο εἰς τὴν διαπραγματεύσιν ταύτην. Αἱ πριγκίπισσαι ἀκούσασαι ὅτι ὁ Σιαμίλ ἐζητεῖ εἰκοσιδύο ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀντὶ λίτρων, ἀπεκρίθησαν ὅτι οὐ μόνον δὲν εἶχον ποτὲ τόσην ποσότητα, ἀλλ' οὔτε ἐδύναντο νὰ τὴν προμηθεύωσι. — Πόσον λοιπὸν δίδουν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν σας ; — Ἀγνοοῦμεν, ἀπεκρίθησαν, ἴσως καὶ τίποτε. — Ἡ Ζαϊδέτα καὶ ἡ Χάτζιο ἀφῆκαν φωνάς, καὶ ἐδείξαν εἰς τὰς αἰχμαλῶτους φύλλον τι τοῦ Ῥώσου ἀπομάχου, ὅπου ἐλέγετο ὅτι ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐπλήρωσεν εἰς τινὰ ἔμπορον πολλὰ ἑκατομμύρια. — Ἄρα εὐρίσκονται καὶ τόσαι ποσότητες εἰς τὸν κόσμον, προσέθετο ἡ Χάτζιο. Μήπως ἡ αὐτοκρατορίσσα τῆς Ῥωσίας εἶναι ὀλιγώτερον πλουσία ἀπὸ τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας ; — Βεβαίως, ἀπεκρίθησαν αἱ πριγκίπισσαι, ἡ αὐτοκρατορίσσα ἔχει πολλά· ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ ἐξαγορασθῇ αὐτή. — Πύραν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἐπανελάβε ἡ Ζαϊδέτα ἀποτεινομένη πρὸς τὴν πριγκίπισσαν Ὁρδελιάνην, πολλὰς συναλλαγματικὰς εἰς ὄνομα τοῦ ἀποθνήσκοντος ἀνδρός σου. Διὰ τί δὲν τὰς μεταχειρίζεσαι ; — Διότι δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα, ἀπεκρίθη ἡ πριγκίπισσα· ὅλα τὰ χρήματα ἐκείνη ἀνήκουν εἰς τὸν κληρονόμον τοῦ ἀνδρός μου, τὸν υἱόν του, ὁ ὅποιος εἶναι ἀκόμη μικρός. — Λοιπὸν, εἶπεν ἡ Ζαϊδέτα, κρατοῦμεν τὸν υἱόν σου ἕως οὗ μεγαλώσῃ. Ἐλα, μὴ κλαίεις ! ὁ Γεώργιος σου ἔχει καλὴν ὑγείαν καὶ θά

μεγαλώσῃ εἰς τὰ βουνά μας. — Δὲν προσέθη δὲ περαιτέρω ἡ συνδιαλέξις διότι αἱ πριγκίπισσαι ἐπανελάβον εἰς τὰ δωμάτια τῶν.

Τὸ ἑσπέραις ἐπανελήθη ἡ συνέντευξις, καὶ ἀποφασίσθη νὰ γράψωσιν αἱ δύο αἰχμαλῶται πρὸς τὸν πριγκίπα Δαυὶδ· νὰ στείλῃ δὲ καὶ ὁ Σιαμίλ πρὸς αὐτὸν τὰς προτάσεις του. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἦσαν εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν πριγκιπιστῶν καὶ ἑκατὸν εἰκοσιν ἄλλων αἰχμαλῶτων συλληφθέντων εἰς Κανχάσφ, νὰ ἀποδοθῇ ὁ υἱός του, ἑκατὸν δεκάδες αἰχμαλῶται μουσουλμάνοι, πολλοὶ ἀρχηγοὶ Τζετζέγκοι, καὶ τέσσαρα ἑκατομμύρια καὶ τετρακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν. Ὁ δὲ πριγκίψ λαβὼν τὰς προτάσεις ταύτας ἀπεκρίθη μὲν εὐθὺς πρὸς τὸν Σιαμίλ ὅτι ἦσαν ἀπράδεκτοι, τὰς διεβίβασε δὲ πρὸς τὴν κυβέρνησιν του.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ πριγκίπου, αἱ αἰχμαλῶται ὑπεβλήθησαν καὶ εἰς νέας δοκιμασίας. Αἱ μὲν παρὰ τῆς Ζαϊδέτης καταδιώξεις ἐξηκολούθησαν· ἐπειδὴ δὲ ἡ Σουανίτα ἐπαθε δύσκολον τοκετόν, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι αἱ αἰχμαλῶται ἔφερον κακοποιὰ ἀντικείμενα, ἀπηγόρευσαν εἰς αὐτάς νὰ ἐξέρχωνται εἰς τὴν στοάν τῆς Ζαϊδέτης σκοπὸς ἧτο νὰ μὴ τὰς βλέπῃ ὁ Σιαμίλ, ὁ ὅποιος ἤναγκαζέτο νὰ διαβαίνει τὴν στοάν ἵνα ὑπάγῃ εἰς ἐπισκεψὴν τῆς πασχούσης σύζυγου του. Ἡ ἀριεὶς τοῦ Χατζή Μεχμέτ, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Σιαμίλ, ἐγένετο αἰτία νέας συγκαλέσεως συμβουλίου, καθ' ἃ συνεζητήθησαν καὶ αὖθις τὰ περὶ τῶν αἰχμαλῶτων.

Εἰς τὸ συμβούλιον τοῦτο παρευρέθησαν πολλοὶ ναῖπιδες καὶ ὁ σουλτάν Δανιήλ· ἀλλ' οὐδὲν ἀποφασίσθη, ἂν καὶ οὗτος συνηγόρησεν ὑπὲρ τῶν αἰχμαλῶτων. Ὁ Σιαμίλ ἐμήνυσε καὶ ἐκ δευτέρου πρὸς τὸν πριγκίπα Δαυὶδ διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου ὅτι ἐπέμενεν εἰς τοὺς προταθέντας ὅρους. Αἱ μεταξὺ Ῥώσων καὶ ὀρεινῶν ἐχθροπραξίαι εἶχον ἐπαναληφθῇ, καὶ ἵνα ἐπαναληφθῇ καὶ αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τινος ἐπιτυχίας, ἔπρεπε νὰ πάθῃ ἡττάν τινὰ ὁ Σιαμίλ, ἀπελθὼν προσωπικῶς κατ' ἐκείνων. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν του κῆρυξεν ἡ τυραννία τῆς Ζαϊδέτης· ἐδίδεν εἰς τὰς αἰχμαλῶτους τροφὴν ἀνδραγαθίαν, ὑπέβαλλεν αὐτάς εἰς μυρίας στερήσεις, καὶ μάλιστα εἰς στερῆσιν πυρός, ἐνῷ χιὼν κατεκάλυπτε τὰ ὄρη. Πλὴν τούτου, ὁ θάλαμος τῶν αἰχμαλῶτων δὲν ἐκλείετο καλῶς, καὶ διὰ τοῦτο μόλις ἤναπτον πῦρ, καὶ καπνὸς πνιγρὸς ἐγέμιζεν αὐτόν, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ μείνωσιν ἐντὸς αὐτοῦ. Τὸ πλάτιον τοῦ Σιαμίλ, κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, ὠμοῖζεν αἶθουσαν σχολείων κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ διδασκάλου. Ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν του ἔτρεχεν εἰς τὰ δώματα, συνέτριβε τὰ κλειθρα, καὶ ἐρόιπτεν εἰς τὴν αὐλὴν ἀνημμένους δαυλοὺς. Δύο ἐβδομάδας ἦτο ἀπὸν ὁ Σιαμίλ, ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐπέτυχεν ἡ ἐκστρατεία του ἐπανῆλθε σκυθρωπότερος ἢ ἄλλοτε. Ἐτιμώρησε τὰς παρεκτροπὰς τοῦ υἱοῦ του, τὸν περιώρισεν ἐντὸς δωματίου παρακειμένου εἰς τὸ τῶν αἰχμαλῶτων, καὶ ἔπειτα τὸν ἔστειλεν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ἵνα ἐκπαιδευθῇ.